

казале на майка мѣ, защо дѣте нѣзино паднало оу вода; она ѡишла плачѣйки, и дошла и два члвѣка и звлекле го, была глѣбока вода, тражило го и не може, да го найдатъ, и майка мѣ погледала на друга страна, и видѣла дѣте надъ вода посреда реката на столъ сѣди чѣднѣ, и мѣ рекла: Чѣдо моѣ, какъ тамъ стоишь, а она ѡговори: Доврѣ майко моѣ: Гпжа мѣ дѣржи, и не се коимъ нищо; а майка мѣ ѡ радость не разбрала, и преплавале, и знеле го на сѣхо при майка мѣ, и она со дѣтетѣ ѡишла при икѣната Бѣы, и пытала го, какъ ѡстанало живо; ѡ говорило дѣте: Когѣ паднахъ оу вода притрчѣ Оваѣ наша Гпжа, и казвализъ со съ перстѣ на икѣна; и мѣ дигна ѡ водага, и мѣ держеше доде дойдѣха Овѣ люди да мѣ и звѣдиха: сѣте, кои чѣле това преславно чѣдо, прославиле Бга, и се поклониле Бгоматери: и на сѣте оу црковъ дѣтетѣ зкорило: Гпжа наша мѣ и звѣдила ѡ вода; така секой, кой почита икѣна Бѣы, спасѣнъ вѣдетъ привременна и вѣчна смѣрти, аминь.

⦿ СВОБОЖДЕМСА БВРЕИНЪ ѡ ТЕМНИЦЫ, И ВѢРОВАВШЕМЪ ВО ХРѢТА,

Ч Ѣ Д О 31.

По странахъ Ломбарди еденъ бвреинъ былъ кѣпецъ много богатъ, и фанале го харамн, и затвориле го оу темница, много темна оу синджирѣ, мыслиле, да има стока, да мѣ зематъ, после да го оувѣатъ; а онъ сиромѣхъ оу тамъ вѣда плакалъ горкѣ и чекалъ смѣрть, и мыслилъ секоакъ; какъ да се кѣртѣлиса; мѣ дошло на оумъ, защо два Мрѣа чини много чѣдеса на Хрѣтѣани, рекла, може и менѣ, да ми помѣже, акъ ѣй се помѣламъ со вѣра чѣста; и плакалъ оумилѣннѣ со слѣзи, и говорилъ: Гпжѣ

и